

57.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

w przedmiocie ustanowienia norm dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień, zarządzonych przez te władze.

Art. 1. Z mocy art. 1167 Ustawy Lekarskiej (Zbiór praw Ces. Ros. tom XIII, wydanie 1905 r.) niniejszem zostają ustanowione aż do odwołania następujące normy dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych oraz padłe skutkiem szczepień, zarządzonych przez te władze:

1) za konie, a mianowicie:

a)	za źrebięta do 1 roku	cenę do 1000 mk.
b)	„ „ od 1 roku do 2 lat	„ „ 2000 „
c)	„ „ od 2 do 3 lat	„ „ 3000 „
d)	„ konie robocze 3-letnie i starsze lżejszego typu.	„ „ 4000 „
e)	„ „ „ 3-letnie i starsze cięższego typu.	„ „ 5000 „
f)	„ „ szlachetne (pełnej krwi) i uszlachetnione (półkrwi) z udowodnionym pochodzeniem	„ „ 6000 „
g)	„ muły	„ „ 6000 „
h)	„ osły	„ „ 1500 „
2)	za buhaje, woły i krowy.	„ „ 4000 „
3)	„ jałownik od 1/2 roku do 2 lat.	„ „ 2500 „
4)	„ cielęta do 1/2 roku.	„ „ 750 „
5)	„ owce i kozy	„ „ 300 „
6)	„ jagnięta i kozłeta	„ „ 100 „
7)	„ trzodę chlewną	„ „ 1500 „

Art. 2. Przy wymiarze odszkodowania za materiał hodowlany obojga płci, co do którego właściciel wykaże się rodowodem, ustanowione w art. 1 normy odszkodowań mogą być podwyższone w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, do 25⁰/₀.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, jednocześnie traci moc „Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 25 lipca 1919 r. w przedmiocie ustanowienia norm szacunkowych celem wypłaty odszkodowań za zwierzęta zabite z urzędu lub padłe skutkiem szczepień, zarządzonych przez władze“ (Monitor Polski № 169 z dn. 30 lipca 1919 r.).

Warszawa, 24 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Bardel